

gaaet noget i Svang i den Tid, der er gaaet, men det kan jo være, som den højtærede Minister nylig sagde, at vi ret snart vil faa et Skøn over, hvor meget Brødkorn vi har her i Landet. Det Skøn, vi faar ved den Lejlighed, bliver ogsaa kun tilnærmelsesvis. Der er ikke ret mange endnu, der har aftærsket Kornet og har lagt det op paa Loftet. En Del sidder i Straaet endnu, og naar man skal bedømme, hvor meget der er utærsket, saa gaar man jo ikke hen og siger, at man har 20—30 Tdr. siddende i Straaet, dersom man ikke er sikker paa, at det er der. Man opgiver ikke større Kvantum, end man er overbevist om, man fuldt ud faar ved Tærskning. Det bliver altsaa ikke det reelle, man bliver i Stand til at faa frem ved denne Lejlighed. Det er ikke saaledes, at der fra Landboernes Side er noget som helst at indvende mod, at man sørger for, at det Brødkorn, man selv har, ogsaa bliver anvendt til dets Formaal; men det, der har skabt nogen Ængstelse ude omkring i Befolkningen, er de sidste Tillægsbestemmelser, som er kommet, om, at Smaasæd og Frarensning ikke maa benyttes uden Kommissionens Tilladelse. For det første giver det en Del Ulejlighed, og for det andet synes det at være et stærkt Indgreb. Maaske kan det under de nuværende Forhold ikke være anderledes; man maa jo finde sig i mange Ting under de Tilstande, hvorunder man lever for Øjeblikket. Det, vi har været noget ængstelige for, er, at vi ikke skulde kunne faa de nødvendige Foderstoffer ind i Landet. Allerede tidligere, i August Maaned, hørte man jo om, at der vilde kunne faas Ladninger baade her- og derfra, men det er først nu i den senere Tid, at der er kommet noget synderligt. Vi Landmænd har i Almindelighed ment, at naar der blev truffet saa alvorlige Bestemmelser om, at de Ladninger af Foderstoffer, som var bestilte og skulde komme hertil, ikke maatte sendes videre, men skulde bruges her, vilde der ogsaa være et større Kvantum af Foderstoffer her i Landet; og det vilde i alt Fald have skabt nogen Ro og nogen Tilfredsstillelse. For det er nu en Gang saadan, at naar man har Kreaturer staaende, skal man da have noget at give dem at æde. Jeg tror ikke, Erhvervslivet vilde være tjent med, om det blev saadan, at vi skulde reducere vore Besætninger i alt for høj Grad. Jeg har jo nok set, at det har været anført, at Besætningerne ikke skulde blive saa store, som de har været hidtil; saa skulde der altsaa ikke gaa saa meget til, og som Følge deraf vilde de Ladnin-

ger, som er kommet, og de, som ligger og flyder ude paa Havet, være tilstrækkelige. Men med Hensyn til de sidste Ladninger har man jo ikke nogen Sikkerhed for, at de kommer, før de ligger her i Havnen. Der kan indtræde saa mange Omstændigheder, som kan gøre, at man ikke faar dem. Jeg siger kun, at var der blevet sat lidt mere Kraft ind paa dette Forhold, vilde man ikke have set med saa megen Betænkelighed paa de andre Bestemmelser, fordi ogsaa jeg finder, at vi først og fremmest maa sørge for, at vi har det nødvendige Brødkorn til Landets Behov. Det Forslag, der nu foreligger her, og som den højtærede Minister har anbefalet til hurtig Behandling, har været fremme i det andet Ting, og selv om man kunde ønske en eller anden Oplysning af denne eller hin Art, synes det jo, som om disse Oplysninger er givne i Folketinget, og saa maa vi vel se at nøjes med det. Jeg mener nu, at det er ganske rigtigt, at der maa komme saadanne Bestemmelser til, at de Forbud, der er kommet, ogsaa kan overholdes og gennemføres. Ud fra disse Betragtninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til videre Fremme.

Piper: Dette Lovforslag er jo en Fortsættelse af en Række Lejlighedslove, som Ministeriet fremsatte i den ekstraordinære Samling. Vort Parti har anbefalet de forskellige Lovforslag, der har været fremsatte, paa Grund af Situationen, uden nøje at undersøge deres Indhold, idet man har ment, at Ansvar for dem maatte paaligge den højtærede Regering. Dette Lovforslag er nærmest et Supplement til Loven af 7. August 1914. Uanset, om man finder Mulktbestemmelsen passende eller ikke, kan man sige, at det er en Bestemmelse, som burde have staaet i Lovforslaget, den Gang det oprindeligt blev fremsat, thi der er jo ikke megen Mening i at give en Lov, naar der ikke samtidig er Midler til at sikre, at Loven overholdes. Det er imidlertid muligt, at der ogsaa kunde være andre Ting at ændre ved denne Lov end det, Ministeriet nu har fundet. Lovforslaget er blevet færdigt i Folketinget i Dag og oversendt til Landstinget og her sat til Behandling med meget kort Varsel, saa der har ikke været Tid for Medlemmerne til at sætte sig ind i Lovforslaget. Jeg finder det derfor nødvendigt, at Lovforslaget underkastes en Udvalgsbehandling i dette Ting. Man maa jo være betænkelig ved de meget skarpe Straffebestemmelser, der nu foreslaas indført, naar man ser den